

λεισῶν ἡμῶν εἰδήσεων συνάγεται ὅτι ὁλόκληρος ἡ οἰστὰς τῶν Κυκλάδων νήσων εἶνε χώρα **αὐτόσειστος**, ἥς τὸ σεισμογόνον κέντρον εὐρίσκεται μεταξύ Κύθνου, Ἀνδρου Τάνου καὶ Σύρου. Ἰσως ἐνταῦθα κεῖται τὸ αὐτὸ σεισμογόνον ῥήγμα ὄπερ καὶ τὰς νήσους Χίου, Ψαρᾶ, Λέσβου κτλ. πλειστάκις εἰς ἄλλας ἐποχὰς συνεκλόνησεν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ σεισμοῦ ἦτο ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς, ἡ δὲ διάρκεια αὐτοῦ ἴση πρὸς 3—4 δευτέρα λεπτά. Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ἡμετέρας παρατηρήσεις ὁ σεισμός ἐγένετο αἰσθητὸς τὴν 8 καὶ 13^α Μ. Μ. Εἰδήσεις περὶ τοῦ σεισμοῦ τούτου ἐκ τῶν νήσων Χίου Λέσβου κλ, ἐλλείπουσιν

Ἐκ Νάξου 31 Ἀπριλίου

Χθὲς ὥραν 8 Μ.Μ. ἐγένετο σεισμός ἰσχυρὸς ἄλλ' ὄχι διαρκῆς καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἀπενκαταίου.

Ἐκ Κύθνου 31 Ἀπριλίου

Χθὲς περὶ ὥραν ὀγδόην καὶ τέταρτον Μ.Μ. ἰσχυρὰ δόνησις σεισμοῦ ἐγένετο ἐνταῦθα. Τούτον διεδέχθησαν συνεχεῖς δονήσεις, ἄλλοτε ἰσχυρότεροι ἄλλοτε ἀσθενέστεροι διαρκέσαις μέχρις ἕκτης καὶ ἡμισείας ὥρας τῆς σήμερον πρωῆας. Διεύθυνσις ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς. Πάντες σχεδὸν πρὸς Ἀνατολὰς. Δυστυχήματα οὐδέν. Οἰκίαι μόνον τινες μικρὰν διεσπάρησαν.

Ἐκ Κέας 31 Ἀπριλίου

Χθὲς 8 καὶ 15' ἐγένοντο δύο ἰσχυροὶ σεισμοί· ὁ πρῶτος διήλθεν ἐλαφρῶς, ὁ δεύτερος ἰσχυρότατος διαρκέσας πέντε περίπου δευτέρα λεπτά· διεπυθύνθησαν ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς κυματοειδῶς. Μετεωρολογικὴ κατάστασις σφοδρότατος ἄνεμος καὶ σύννεφα. Κατάστημα Ἐρωρίκις εἰς τινα μέρη καθέτως ἀνατολικῶς διεσπάρη Ἐπίσης παρελθὼν Σάββατον 10 Μ.Μ, χθὲς 6 Π. Μ, σήμερον 12,30' Π.Μ, 2 Π.Μ, 6 Π.Μ, καὶ 6 καὶ 40' Π.Μ ἐγένοντο καὶ ἄλλοι ἐλαφροί. Ἄνεμος ἠλαττώθη ὀλίγον.

Ἐξ Αἰγίου 30 Ἀπριλίου

Σεισμός ἰσχυρὸς ἄνευ ζημίας τινος διαρκέσας περὶ τὰ ὀκτὼ δευτερολεπτα συνέβη ταύτη τῇ στιγμῇ ὥρα δεκάτη παρὰ δέκα Μ.Μ. Φορὰ σεισμοῦ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἄνευ προηγουμένης βοῆς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζομεν πρὸς τοὺς ταχυδρομικοὺς καὶ τηλεγραφικοὺς ἐπιστάτας Νάξου Κύθνου Κέας καὶ Αἰγίου τὰς ἀπειροὺς ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ἐπελάθοντο τοῦ ἔργου ὑπὲρ τῆς συστηματικῆς ἀναγραφῆς τῶν ἐπιγενομένων ἐκάστοτε σεισμῶν.

ΧΑΛΑΖΑ ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΒΡΟΧΗΣ

Ἰπάρχουσι παρ' ἡμῶν καὶ ὅπου ἰδίως τῆς ἐπιστήμης ὁ ἥλιος διατελεῖ ἔτι ὑπὸ τὸν ὀρίζοντά τετραπέρατοι ἄνθρωποι, ἰδρυταὶ ἢ μέτοχοι ἐνεργοὶ μυστηριωδῶν συλλόγων καὶ ἐταιριῶν, οἵτινες οὐδεμίαν ἀνέχονται τῆς ἐπιστήμης ἀλήθειαν προσβάλλουσαν καιρῶς τὰ σαθρότατα αὐτῶν ἰδιοτελῆ οἰκοδομήματα, καὶ ἐπὶ πάσῃ τοιαύτῃ ἀλήθειᾳ ἐκλύουσι παραχρῆμα τὴν γλῶσσαν καὶ δημοσίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν εἰς τοιαύτην θρα-

σταύτην ἀμετροπέειαν, εἰς τοσαύτην ὕβριν καὶ τηλικαύτην συκοφαντίαν, ὥστε πᾶς τίμιος καὶ παρθενικός ἄνθρωπος ἀναγκάζεται πρὸ αὐτῶν νὰ σιγήσῃ, οἰκτείρων μόνον τοὺς ἀνθρώπους ἐνδομύχως καὶ περιφρονῶν ἐπισήμως τοὺς καπηλικούς συκοφάντας καὶ ὕβριστάς. Τοῦτο δὲ καὶ οἱ ἀγύρται οὗτοι κάλλιστα ἐκ πείρας γινώσκοντες, ὅσῳ μᾶλλον κρατερόν καὶ ὑψηλόφρον καὶ ἀγνὸν ὑπολαμβάνουσι τὸν πολέμιον τῆς ἑαυτῶν κακοδαιμονίας, τοσοῦτ' ἄλλο καταβορβοροῦνται αὐτοὶ ἐν τῷ τενάγει τῆς περὶ τὸ στόμα βδελυγμίας καὶ τῆς φιλοψόγου ἐμπαθείας, ὧν ἄνευ οὐδὲν φυσικῶ τῷ λόγῳ οὔτε νὰ γράψωσι δύνανται οὔτε νὰ εἰπωσιν, ἀποπνοδότηται ὄντες τῆς ἀληθείας ἐχθροί, ἅτε ὑπὸ τοῦ συμπεφέροντος, τοῦ πατρὸς πάντων τῶν ἐγκλημάτων (κατὰ τὸν Voltaire), καταδεδουλωμένοι τὸν τε νοῦν καὶ τὴν καρδίαν.

Ὁ Προμηθεύς, κατιδὼν παρ' ἡμῶν ἐσχάτως δύο κατ' ἐξοχὴν τοιαύτης φύσεως καὶ ἐπιτηδεύσεως ἄνθρωπους, τὸν μὲν ἀναπλάστην, τὸν δὲ φιλόΖοφον, ἠθέλησε νὰ κτασθήσῃ αὐτοῖς δῆλον, καίπερ ὑπὸ τε τῆς ἰδίας φύσεως καὶ ὑπὸ τῶν ὑγιῶς φρονούντων ἰσχυρῶς ἀποτρεπόμενος, ὅτι, ὅταν τὸ ψεῦδος καὶ ἡ κακία ἀποθρασύνωνται, δύνανται ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ, ἐξ ἀδάμαρτος αὐταὶ ἢ ἐσιδύρου κεχρακευμέναι, ν' ἀνακόψωσι καὶ ν' ἀπασθολώσωσι πάντα τῶν τετραπεράτων τὰ μηχανορραφήματα, ν' ἀπορράψωσι δι' ὀλοσχεῖνον ἀβρόχου τὰ φιλολοῖδορα ἐκείνων στόμακα καὶ βίβ' νὰ καθελκύσωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξέτακιν τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῆς τῶν ὕβρεων ἐξέμεσεως. Δύο ἡμῶν ἀνδρικοί καὶ ἐλληνοπρεπεῖς ἀπαντήσεις, ἡ μὲν πρὸς τὸν ἐν Ἐργέστη θρασυστομώτατον ἀναπλάστην, ἡ δὲ ἄλλη πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρηνεστερικώτατον φιλόΖοφον, ἤρκεσαν νὰ ἐξαναγκάσωσιν ἀμφοτέρους τοὺς σφαλλομένους καὶ παραπαίοντας τούτους ἐγκεφάλους εἰς τὴν ἔργῳ πρηνδοχὴν τῆς ἀρχῆς ὅτι ἐξυβριστικαὶ καὶ συκοφαντικαὶ κίβδηλολογίαι ἄνευ ἐξετίσεως τῶν πραγμάτων εἶνε ἤδη ἐσκωρικισμέναι καὶ ἐπὶ ἀσχυρὰ ὄπλα, ἀπερ μόνον οἱ λογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ ἠθικῶς ἀσπλοὶ καὶ γυμνοὶ δύνανται σήμερον, γέλωτα καὶ οἶκτον ὀφλισκάνοντες, νὰ μεταχειρίζονται. Συμφωνῶς δὲ πρὸς τὸν ἐξαναγκασμὸν τούτον ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ τῆς 8. Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους δῆλωσιν τοῦ φιλοΖοφου Κώχ, καθ' ἣν ὁ μέγας οὗτος καὶ φοβερός βακτηριδιοκτόνος «ἐξετάσει καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Haeckel περὶ τῆς γενέσεως τῶν ὄντων»!

Τύχῃ ἀγαθῇ. Γῆν ὀρώμεν, εἰπομεν τότε καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς! Ἐπὶ τούτου τοῦ πεδίου θέλομεν νὰ ἴδωμεν ὑμᾶς, ὧ εὐθυδικώτατοι κριταὶ καὶ χρηστοθησέστατοι ἐπικριταὶ! Ἐπὶ τούτου τοῦ πεδίου θέλομεν νὰ καταμετρήσωμεν καὶ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰ ἀναστήματα

ὑμῶν τὰ πελώρια, τοὺς λόγους ὑμῶν τοὺς κεραυνῶδεις, τὰς ἀστραπηδόλους ὑμῶν ιδέας! Ἐπὶ τούτου τοῦ πεδίου θέλομεν νὰ ἐπιδείξητε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ εἰς πάντα τὸν φιλαλήθη καὶ φιλεπιστήμονα κόσμον τὰς πτέρυγας, τοὺς ὄνυχας καὶ τοὺς ὀδόντας ὑμῶν, ὧ ὑψιπέται κανυσίπτεροι ἀετοί, ὧ κρατερώτατοι λέοντες, ὧ κολοσσιαῖοι ἐλέφαντες!

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΗΑΕΚΚΕΛ!

Αἱ δύο αὐται γραμμαί, οὕτως ἐκτυπούμεναι, ἐν σχήματι πικραλληλογράμμου, ἀποτελοῦσιν, ὧ τετραπέρατοι, τὸν τετράπλευρον ὑμῶν ἐπιστημονικὸν καὶ ἠθικὸν τάφον, τὸν τάφον παντὸς ψεύδους, πάσης ὑμῶν ὕβρεως καὶ πάσης συκοφαντίας ὑμῶν! Τετέλεσται! Γῆν ὀρώμεν! Ὡς ἐδιδάξαμεν τέλος ὑμᾶς, τοσοῦτο μοχθήσαντες, τὸν τρόπον τοῦ συζητεῖν, οὕτω πάντα πόνον καὶ ἀγῶνα καρτερικώτατα ὑποδυόμενοι (διότι ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα, διότι στέργομεν τὴν ἐπιστήμην, — διότι ἐλεοῦμεν τέλος καὶ ὑμᾶς ὡς συμπολίτας καὶ ὡς λογίους), θὰ κατακάψωμεν καὶ τὸν θρασύτατον ὑμῶν τράχηλον εἰς τὸν ἐλευθέρον καὶ φιλελεύθερον ζυγὸν τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης! Ὁὐ νικηθῆτε ἀνκμφιδόλως, θὰ συντριβῆτε βεβιαίως, — θὰ φωτισθῆτε ἀναντιρρήτως! Ναι μὲν ἡμεῖς πλείοτερον θὰ μοχθήσωμεν, ἀλλ' οἱ μόχθοι ἡμῶν γενήσονται ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας καὶ πάντων ὑμῶν, διότι γνῶσεσθε τὴν ἀληθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς, δούλοι τοῦ ψεύδους καὶ κακίας! Ἐμπρὸς λοιπόν! Γῆν ἡμεῖς ὀρώμεν!

Τοιαῦτα καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς λέγοντες καὶ ἀποφασίζοντες, ἐχαίρομεν χαρὰν μεγάλην σφόδρα ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἐξετάσει τῆς δυνάμεως τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Haeckel περὶ τῆς γενέσεως τῶν ὄντων, ὅτε ἐξ ἀπίνης πᾶσαι ἡμῶν αἱ ἐλπίδες διεψεύσθησαν, καὶ ἡ χαρὰ ἡμῶν πᾶσα ἐματαιώθη! Ἐκ τοῦ Λόγου τῆς 15. Δεκεμβρίου π.ἔ. ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἡμέτερον ἐκείνη ἐξετάσις τῆς δυνάμεως τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Haeckel ἐγένετο ἤδη πρὸ 19οῦ αἰ. ἐν τῇ 80. σελίδι τοῦ Δ' τόμου τοῦ Φιλοσοφικοῦ Συστήματος τοῦ κ' Ἀποστόλου Μακράκη!!! «Ἐὰν θέλωσι, λέγει ὁ τῆρῶν τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις διδάσκαλος τῶν ἄλλων, ἐπιστημονικὰ ἐπιχειρήματα κατὰ τοῦ Haeckel καὶ τῶν περὶ ἐξελιξέως ἀνοησιῶν αὐτοῦ ("Ὅθεν τὰ ἐν τῷ Λόγῳ ἐπιχειρήματα δὲν εἶνε ἐπιστημονικὰ ἀλλ' ἐξιθριατικὰ καὶ καθ' ὑμᾶς ἔτι, κύριε φιλόσοφε!), εὐρίσκουσιν ἄφθονα ἐν ὄλῳ τῷ φιλοσοφικῷ ἡμῶν συστήματι, καὶ ἰδίως ἐν τῷ Δ' τόμῳ τῷ περιέχοντι ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ σελ. 80.» Ἀδιάφορον, ἐννοεῖται, ἂν ἐκ τοῦ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ τὸ πρῶτον ἔμαθεν ὁ φιλόσοφος Κῶχ τὸ ὄνομα τοῦ Haeckel, — ἡ γνῶσις αὕτη δὲν ἀπῆρτετο κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην θείαν ἀποκάλυψιν, καθ' ἣν ἐν τῷ θεοπνεύστῳ Δ' ἐκείνῳ τόμῳ ἐνεσκαρκώθη αὐτῇ ἡ Φι-

λοσοφία, δηλαδὴ οὐχὶ ἡ τῆς ἀληθείας ἐρευνα ἀλλ' αὐτῇ ἡ ἀλήθεια ἐν μετριόφρονι σχήματι ἐρεύνης μακρακικῆς τῆς ἀληθείας!!! Ταῦτα ἐκπληκτοὶ ἀναγνόντες, ὠκτεῖραμεν ἀληθῶς τὴν τύχην ὑμῶν αὐτῶν, κατιδόντες κατὰ τίναν ἀγωνιζόμεθα καὶ τίναν νὰ πρωτοσωμεν περὶόμεθα! Ἐσχματίσαμεν δὲ τὴν πεποιθησιν ὅτι καὶ τὸ ἄλλο κατὰ τοῦ Haeckel ἐπιχευόμενον νεοθηγῆς καὶ ἀπαστράπτου ἐκεῖνο ζῆτρος τοῦ Δαμοκλέους, τὸ ὡσαύτως μελλοντικὸν «ἰδιαίτερον ἐπιστημονικόν» (sic) ἔργον» τοῦ κυρίου Ἰωάννου Σκαλτσούνῃ, δι' οὗ ὁ πελωριος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ οὗτος καρχαρίας, οὐ τὸ μεγαλεῖον δεσπόζει ὀλοκλήρου τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, θὰ κατασπαράξῃ ἐπὶ ψεῦδος καὶ τὴν σοφιστείαν τοῦ Haeckel, — ἐσχματίσαμεν, λέγομεν, τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ τὸ προαγγελθὲν τοῦτο magnum opus θὰ εὐρεθῆ μετὰ νέας εἰλικρινεῖς ἐρεύνας τοῦ μελλοντικοῦ ἐαυτοῦ συγγραφέως δεδημοσιευμένον ἤδη ἐν τινι ἄλλῳ συγγράμματι, ἴσως ἐν τῇ *Θρησκείᾳ καὶ Ἐπιστήμῃ*, ἴσως ἐν ταῖς *Ψυχολογικαῖς Μελέταις*, δηλαδὴ ἐν ἄλλοις βυμοτομικοῖς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀριστοουργήμασιν, ἐν οἷς ὡσαύτως ἀπεκαλύφθη ἐν πάσῃ τῇ ἑαυτῆς λαμπρότητι αὐτῇ ἡ **Φιλοσοφία** ἐν μετριόφρονι σχήματι *σκαλτσουνιακῆς* ἐρεύνης τῆς ἀληθείας! Ἐπέβρωσε δὲ τὴν τοιαύτην ἡμῶν πεποίθησιν καὶ ἡ ἀναίσχυτος ἐκείνη ἰησοῦτικὴ τῆς *Ἀναπλάσεως* (Δ', σελ. 816) δηλώσις, ὅτι «ἐπιθυμοῦσι νὰ διακόψωμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴν τοῦ φύλλου», δηλώσις, εἰς ἣν καὶ ἀμέσως καὶ ἐν παρόδῳ (βλ. *Προμηθεὺς Α'*, σελ. 396. καὶ 420) ἐδόθη ἀνδρική καὶ λίαν κατὰλληλος ἀπάντησις.

Ἄλλως δὲ τοιαῦτα ἐνφυστάτα σφριτηγήματα τοιοῦτων λογίων καὶ ἄλλα ἔτυχε πολλὰ νὰ ἴδωμεν!!! Ἄλλ' ὁμως τὰ στρατηγήματα ταῦτα ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐσχεδιάσθησαν μὲν καὶ ἀπεφασίσθησαν, ὡς πεποιθήσαμεν, ἀλλὰ δὲν ἐξετελέσθησαν. Καὶ γινώσκετε, φίλοι ἀναγνώσταί, διατί; Διότι, κατάφωρα γινόμενα, κατηγγέλθησαν εἰς ὑμᾶς καὶ κατεξήνηταισθησαν! Διιδόντες ἡμεῖς τὰ τοιαῦτα ἐπονειδίστα τεχνάσματα, ἐγράφωμεν τὸ κεραυνῶδες ἐκεῖνο ἄρθρον τὸ ἐπιγεγραμμένον «Τὸ νέον ἦπλον τῶν ἡμετέρων ἐπικριτῶν» (βλ. *Προμηθεὺς Α'*, σελ. 420), ἄρθρον, ὅπερ ἀνέτρψε τῶν ἡμετέρων ἐπικριτῶν πᾶν τέχνασμα καὶ πᾶσαν ἀπόφραξιν. Μετὰ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ὤφειλον οἱ ἐπικριταὶ οὗτοι ἢ ν' ἀποδειχθῶσιν ἐστερημένοι παντὸς ἀνθρωπίνου γνωρίσματος, ἂν εἰσίγων, ἢ νὰ καταστῶσι καταγέλαστοι, ἂν ἤνοιγον κατ' ἀνάγκην τὸ στόμα. Μέσος ὅρος δυστυχῶς δὲν ὑπῆρχε, μετὰ γὰρ δὲ τῶν δύο ἄκρων κκαῶν δὲν ἦτο δύσκολος ἡ ἐκλογὴ τοῦ μὴ χειρόνος ὡς βελτίονος. Προὔτιμησαν λοιπὸν νὰ ἐπισπᾶσωνται τὸν κατάγειλον τοῦ κοινοῦ, ἵνα μὴ καὶ ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς ὑποβιβασθῶσιν εἰς ἄλλην τάξιν θηλαστικῶν, τάξιν, ἐξ ἧς οὐδέποτε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξελιχθῶσι!

Ὅθεν ἐπιστολὴ μὲν ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ ἐν Τεργέστη πανσόφου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀναπλάσεως» περιέχουσα τὴν δηλῶσιν ὅτι ἐργάζεται πρὸς ἐκπόνησιν πραγματείας περὶ «Γενέσεως τοῦ ἀνθρώπου», περισυλλέγει δὲ πρὸς μεταφρασίαν καὶ δημοσίευσιν τὰς ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου γνωμᾶσιν ἐπιπονησῶν τῶν περιφανῶν τῆς Ἑσπερίας φυσιογνώστων, — τῶν χαοκαθηζόντων τῆν περὶ αὐτογενέσεως θεωρίαν τοῦ Χέκελ «ἐπιστημονικὴν παραδίδαν», — ἐπίθεσις δὲ ἀπεγνωσμένη ἐπιχειρεῖται κατὰ

τοῦ Haeckel ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις γνωστοῦ φιλοζόφου, δηλαδὴ κωμωδία δίπρακτος νοστιμωτάτη ἐπακολουθεῖ εἰς τὴν τραγωδίαν, κωμωδία κατὰ τοῦτο διάφορος καὶ ὑπερτέρα πάσης ἄλλης κωμωδίας, ὅτι ἔχει τὰ αὐτὰ πρόσωπα καὶ ἥρωας καὶ ἠθοποιούς.

Φαντάσθητε, προσφιλεῖς ἀναγνώσται, — Ἐρνέστος Haeckel ἐλεγχόμενος ὑπὸ Ἰωάννου Σκαλτσούνη καὶ Ἀποστόλου Μακράκη!!! Κωμωδία τοιαύτη ὑπῆρξεν ἄγνωστος μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν! Κωμωδία τοιαύτη ἀποδείκνυσι πλέον ἀξιοματικῶς τὴν κατὰ Δαρβίνου καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου! Ἡ κωμωδία αὕτη κατέστησε τέλος ἀναπόδραστον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξευρέσεως *καρχασιῶν*, διότι τὰ *θαιμαστικά* ἀποδείκνυνται ἀνίσχυρα πρὸς παράστασιν τοιοῦτου καὶ τηλικούτου ὑπερφυῶς, ἐκπάγλου καὶ τερατώδους γελοίου!

Τῆς λαμπροτάτης ταύτης δίπρακτου κωμωδίας τὴν ὑπόθεσιν θὰ ἐκθῶμεν ἀκριβῶς ἐν τοῖς ἐπομένοις φύλλοις τοῦ *Προμηθεῶς*, προσφιλεῖς ἀναγνώσται. Διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης θὰ ὑπάρχη παρὰ τὴν σοβαρὰν ὕλην τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ καὶ ὕλη καρχασιῶν, γελώτων, μειδιαμάτων καὶ θυμηδίας προκλητικῆ, ἀναπληροῦσα πρὸς καιρὸν καταλλῆλως τὴν ἔλλειψιν φυσιογνωστικοῦ μυθιστορήματος. Ἐννοεῖται δ' ὅτι κατ' ἀνάγκην ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ περιορισθῶμεν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ὑποθέσεως τῆς πρώτης πράξεως, δηλαδὴ τῆς κατὰ τοῦ Haeckel ἐπιθέσεως τοῦ κ. Ἀποστόλου Μακράκη, διότι ἡ δευτέρα πράξις, ἢ κατὰ τοῦ Haeckel ἐπιθέσις τοῦ κ. Ἰωάννου Σκαλτσούνη, δὲν ἐδιδάχθη ἔτι ἐν τῇ σκηνῇ τῆς «Ἀναπλάσεως». Ἀλλ' ὅμως, ἐὰν βραδύνῃ πως ἡ παράστασις, διαβεβαιούμεν τὸ φιλοθέαμον κοινὸν ὅτι ἔχομεν νὰ ἐμφανίσωμεν εἰς αὐτὸ τὸν πρόλογον τῆς δευτέρας πράξεως, καὶ ὁ πρόλογος οὗτος εἶνε αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Σκαλτσούνη, συνδυαζομένη μετὰ τινων Ψυχολογικῶν *Μελετῶν* καὶ ἰδίως μετὰ τῆς σοφωτάτης ἐκείνης καὶ φιλαληθεστάτης καὶ χρηστοηθεστάτης δεκάτης ψυχολογικῆς μελέτης τοῦ αὐτοῦ κυρίου τῆς ἐπιγεγραμμένης «Ὁ μονισμὸς» (βλ. *Ψυχολογικὰς Μελέτας* σελ. 313—345).

Ἐν τῇ ἐλλείψει δυστυχῶς παρ' ἡμῖν πάσης ἐπιστημονικῆς ζωῆς καὶ κινήσεως, ἐν χρόνοις, καθ' οὓς ἐπὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Δαρβίνου καὶ τοῦ Haeckel συζητοῦσι παρ' ἡμῖν οἱ ἀσοφωτατοὶ καὶ ἀνειλικρινέστατοι καὶ τῶν θεωριῶν τούτων πέντη ἀμαθεῖς, οἷοι ὁ συντάκτης τοῦ «Λόγου», ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἀναπλάσεως», ἡ Ἐπιφυλλίς τῶν «Καιρῶν» καὶ οἱ ἄλλοι ὁμότιμοι, ἐν τοιοῦτοις ἀναδροχίας χρόνοις ἀρκέσθητε, φίλοι ἀναγνώσται, καὶ εἰς τὴν τριπλῆν ταύτην καὶ πολυλαπλῆν κωμικὴν χέλαζαν, εὐχόμενοι μεθ' ἡμῶν τὰ χεῖρα νὰ ἴδῃτε καὶ ἐπιστημονικοῦς παρ' ἡμῖν ἔτι τε καὶ *καταλιθισμοῦς*, καταρδευόντας τὸ ξηρὸν τοῦτο πεδῖον, ὅπερ ἐν τῷ παρόντι μαστιζοῦσι τὰ εὐτελέστατα καὶ ἀνωφελέστατα τῆς χαλαζῆς σφαίρις, καθ' ὧν εἰμαρτο εἰς ἡμᾶς νὰ μαχώμεθα!

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐραζὸν ῥητόν. — Ἐν τῷ λαμπρῷ συγγράμματι τοῦ Louis Büchner τῷ ἐπιγεγραμμένῳ *Φῶς καὶ ζωὴ* ἀνέγγωμεν (σελ. 242. τῆς Γαλλικῆς μεταφρ.) τὴν ἐξῆς ὄραϊαν ἰδέαν τοῦ διασήμεου Λουδοβίκου Feuerbach:

«Πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς πίστεως τὰ ἱερά πράγμα-

τα εἶνε τὰ μόνα ἀληθῆ: πρὸ τῶν ὀμμάτων δ' ὅμως τῆς ἐπιστήμης *μῆνη ἢ ἀλήθεια* εἶνε ἱερά.»

**Κατακεραινῶσις τοῦ ὕλισμοῦ δε' ἀ-
πλαστικῶν στίχων ποιηθέντων ἐν συνουσίᾳ
τῶν Μουσῶν.** — Ἀκουσον! Ἀκουσον!

Αὐτὸν τὸν ὄγκο (τὸ ἀνθρώπινον σῶμα)
ὄλο τὸν πλάθουνε
ὑλες πολλές,
τὸ σπῆτι ἀλλάξε
μένει ὁ νοικάτορας (περίφημα!)
γιατὶ ποῦ λές

(Πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ τελευταίου τούτου στίχου προσετέθη εἰς τὴν συναυλίαν τῶν Μουσῶν καὶ ἡ τριάς τῶν Χαρίτων μετὰ τριῶν ἀλκτοδοχείων πλήρων Ἀττικαῦ ἄλατος λεπτότατα τετριμμένου.)

Ὅπως ὁ ἄνθρωπος
ποῦ κολυμπάει
δὲν εἶν' τὸ ῥέμμα (οἶον ὕψος!),
κὴ ἐγὼ δὲν εἶμαι
τροφῆς ὁ χεῖμαρρος (*)
σάρκα καὶ αἷμα (εἶμαι νοικάτορας!).

(Ἀνάπλασις Γ', σελ. 371, ἐν ποιήματι Θεοδώρου Δαμκλᾶ, ἱατροῦ, ἐπιγεγραμμένῳ «πρὸς ἕνα ὑλιστῆ».)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ πρὸς ἡμᾶς χαρμεστάτη ἀλληλογραφία ἕνεκα τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως ἐξακολουθεῖ. Προχθὲς ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς *διδακταλικὴν* ἐπιστολήν:

**«Πρὸς ΠΡΟΜΗΘΕΑ,
τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά (!!!)**

»Γινώσκεις, ὦ ἡεροπευτὰ Προμηθεῦ, τί ἐστὶ (κατ' Ἀριστοφάνη τὸν κλεινὸν κωμικόν) κύκηθρον καὶ τάρρακτρον;

»Σὺ ἐγένου, κυνῶπα Προμηθεῦ, κύκηθρον, σὺ κατέστης τάρρακτρον ἐν Ἑλλάδι, πίθικε!

»Ἀλλὰ καὶ σὺ ὄψει ταχέως! Γῆ γάρ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει!

Πρῶν γεμνασίῳ καθηγητῆς.

Οὐδέποτε ἠλπίζομεν ὅτι, δημοσιεύοντες τοῦ Haeckel μετάφρασιν, ἠθέλομεν πειραματικῶς ἀποδείξῃ ἀληθῆ τὴν θεωρίαν αὐτοῦ, ἐξάγοντες ἐκ τῆς ἀγνωστίας καὶ τῆς ἀφανείας εἰς τὸ φῶς τοιοῦτους ἐναργῶς ἀποδεικνύοντας τὴν ἐκυτῶν καταγωγὴν ἀνθρωπίνους τύπους! Ἀγχανιστοῦμεν δὲ σφόδρα ἀναλογιζόμενοι ὅτι τοιοῦτος ἐξωστειωμένος ἐγκέφαλος ἐδίδασκε πρῶν μνηστῆς γεμνασίῳ καὶ ὅτι δύνανται ἴσως καὶ πάλιν νὰ διδάξῃ τοιοῦτος, *περιετλομένων* γιαντιῶν καὶ τῆς πολιτικῆς συμπεριτελλομένης. Εἰς θλιβεράς δὲ σκέψεις ἐμπίπτομεν, ἐκ πείρας γινώσκοντες ὅτι οὐκ ὀλίγους τοιοῦτους μαργαρίτας ἐγκρύπτουσιν αἱ κόγχαι τῶν τῆς πρωτεοῦτης καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐκπαιδευτηρίων, αὐτόχρονα *ἐκπλησόντων* καὶ *πεσοόντων* τὸν κοῦρ τῶν μαθητῶν, ὡς παρκενεῖ σοφώτατα καὶ παιδαγωγικώτατα ἡ Ἀνάπλασις τῆς 1. Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους!

(*) Ἡ μέχρι τοῦδε τροφή τοῦ πνευματιστοῦ τούτου ἱατροῦ (!) ἔλαβε, φάνεται, διαστάσεις χεῖμαρροῦ!... Καὶ ἐπειτ' ἀξιοῖ νὰ στιχουργῇ αὐτὸς κατὰ τοῦ ὕλισμοῦ!